

w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Wszechnicy Polskiej Akademii Nauk Stosowanych w Warszawie o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku lingwistyka stosowana na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn. DSW-WNN.8014.166.2023.3.JP

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z opinią zespołu nauk humanistycznych, nauk o rodzinie i nauk teologicznych:

negatywną opinię

w związku z tym, że nie są spełnione warunki prowadzenia studiów na kierunku lingwistyka stosowana, na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym.

Uzasadnienie:

1. Nie jest jasna nazwa kierunku studiów.
Nazwa kierunku lingwistyka stosowana jest standardowa dla przedstawionego programu studiów. W załączonej przez Uczelnię dokumentacji obok wskazanej nazwy pojawia się nazwa lingwistyka kulturowa oraz w załączniku 1.2 „Tytuł zawodowy nadawany absolwentowi” do Zarządzenia 3/2023 Rektora Wszechnicy Polskiej Akademii Nauk Stosowanych w Warszawie z 20 stycznia 2023 Uczelnia zamieściła dwa dokumenty informujące, iż tytuł zawodowy licencjata otrzymuje absolwent kierunku lingwistyka stosowana (jeden dokument) / absolwent kierunku lingwistyka międzykulturowa (drugi dokument).
2. Koncepcja kształcenia nie określa zawodu lub zawodów, do których prowadzone jest celowe przygotowanie na kierunku.
Koncepcja kształcenia zakłada przygotowanie absolwenta posiadającego wysokie kompetencje lingwistyczne, komunikacyjne i międzykulturowe do podjęcia pracy w firmach, w których kluczową umiejętnością jest skuteczne komunikowanie się w języku angielskim i drugim języku obcym i wykonywanie zadań zawodowych związanych z kontaktami w środowisku wielokulturowym.
W koncepcji kształcenia bardzo szeroko określony został zakres przygotowania zawodowego absolwenta: m.in. asystent tłumacza, asystent ds. kontaktów z zagranicą, specjalista ds. kontaktów międzynarodowych, korektor tekstów w językach obcych, animator działań językowych i kulturowych, asystent językowego w biurze podróży, asystent językowego i międzykulturowego w administracji, specjalista do spraw obsługi klienta zagranicznego lub specjalista w działach zamówień czy eksportu, konsultant językowy w pracy zespołu wielojęzycznego w przedsiębiorstwach i korporacjach na terenie Polski i za granicą, redaktor przekładów pisemnych tekstów użytkowych dla

prawodawstwa, biznesu, nauki i innych branż specjalistycznych, specjalista do spraw integracji europejskiej oraz ekspert w zakresie międzynarodowej obsługi gospodarczej. Mimo wyszczególnienia szerokiego katalogu potencjalnych zawodów nie został jasno określony zakres przygotowania zawodowego prowadzonego na kierunku. Bez jasnego wskazania zawodu lub zawodów, do których prowadzone jest celowe przygotowanie na kierunku, wraz z charakterystyką właściwych dla nich czynności, nie jest możliwe określenie w programie studiów zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, które powinny być prowadzone w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej w sposób umożliwiający wykonywanie praktycznych czynności zawodowych przez studentów.

3. Kierunek nie jest właściwie przyporządkowany do dyscyplin naukowych. Kierunek przyporządkowano do językoznawstwa, jako dyscypliny wiodącej, oraz nauk o kulturze i religii. Wybór dyscyplin nie budzi zastrzeżeń, ponieważ dyscypliny te tworzą teoretyczne podstawy lingwistyki. Niewłaściwe jest natomiast przyporządkowanie kierunku w 70% liczby pkt ECTS koniecznych do ukończenia studiów do dyscypliny naukowej językoznawstwo, ponieważ wiedza dotycząca systemu języka i reguł poprawności posługiwania się nim jest tu błędnie utożsamiana z podbudowaną teoretycznie wiedzą w tej dyscyplinie. Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny jest uzasadnione tylko wówczas, jeżeli dana dyscyplina stanowi jeden z podstawowych elementów, na których konstruowana jest koncepcja kształcenia i odnosi się do dyscyplin, w zakresie których studenci osiągają wiedzę odnoszącą się do obiektów i zjawisk oraz dotyczących ich metod i teorii wyjaśniających złożone zależności między nimi, w dyscyplinach naukowych tworzących podstawy teoretyczne kierunku, a w przypadku studiów o profilu praktycznym – również zastosowania praktyczne tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z kierunkiem. Kształcenie w zakresie umiejętności językowych odnosi się do wiedzy dotyczącej systemu języka i reguł poprawności posługiwania się nim, a nie o podbudowanej teoretycznie wiedzy w dyscyplinie naukowej językoznawstwo i sposób mniej więcej równomierny wspiera osiągnięcie kompetencji we wszystkich dyscyplinach, do których został przyporządkowany kierunek.
4. Efekty uczenia się nie odpowiadają charakterystykom drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji. Ogólne założone dla kierunku efekty uczenia się nie są w pełni zgodne z charakterystykami drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla poziomu 6, gdyż nie zakładają osiągnięcia przez studenta zaawansowanej wiedzy odpowiadającej charakterystyce P6S_WG: student zna i rozumie „w zaawansowanym stopniu - wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej - właściwe dla programu studiów, a w przypadku studiów o profilu praktycznym – również zastosowania tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z ich kierunkiem”: np. W_02 „zna i rozumie wytwory kultury oraz teorie wyjaśniające ich humanistyczne podłoże”, W_04 „zna i dogłębnie rozumie pojęcia z zakresu translatoryki oraz metody i strategie procesu tłumaczenia tekstów”, W_07 „zna i rozumie aparat pojęciowy służący do opisu zjawisk językowych i kulturowych istotnych dla analizy w środowisku zawodowych

procesów komunikacji”. Poza cytowanym wyżej efektem W_07 nie uwzględniono praktycznego zastosowania nabywanej wiedzy w działalności zawodowej związanej z kierunkiem. Założone dla kierunku efekty uczenia się zarówno ogólne jak i szczegółowe niewłaściwie utożsamiają wiedzę językową z podbudowaną teoretycznie wiedzą w dyscyplinie naukowej językoznawstwo. W zestawie ogólnych efektów uczenia się dla kierunku nie zostały uwzględnione wszystkie składniki charakterystyk drugiego stopnia dla poziomu 6.: całkowicie zostały pominięte kompetencje opisane w charakterystykach o kodzie P6S_WK, natomiast w zakresie charakterystyki P6S_UW pominięto wykorzystywanie posiadanej wiedzy w zakresie formułowania i rozwiązywania „nietypowych problemów” oraz wykonywania zadań „w warunkach nie w pełni przewidywalnych”.

5. Efekty uczenia się nie stanowią opisu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych właściwych dla zawodów wymienionych w koncepcji kształcenia. Przyjęte dla kierunku efekty uczenia się choć zakładają osiągnięcie przez studentów wiedzy i umiejętności zorientowanych na zastosowania praktyczne w działalności zawodowej/wybranej sferze działalności zawodowej lingwisty, to ani na poziomie ogólnych efektów uczenia się, ani efektów szczegółowych nie zostały przy tym sprecyzowane zadania zawodowe właściwe dla wszystkich wymienianych zawodów.
6. Przyjęte dla kierunku szczegółowe efekty uczenia się nie odpowiadają efektom ogólnym. Efekty uczenia się założone dla poszczególnych zajęć nie zawsze są prawidłowo powiązane z ogólnymi efektami uczenia się dla kierunku i nie zawsze odpowiadają zasygnalizowanej w nazwie problematyce zajęć. Przykładowo dla zajęć *konwersatorium kulturoznawcze – życie społeczno-polityczne* zaplanowano w zakresie wiedzy osiągnięcie efektu „student zna podstawy teoretyczne językoznawstwa, literaturoznawstwa (!), nauk o kulturze i religii oraz innych dyscyplin niezbędnych w pracy zawodowej lingwisty” powiązany z ogólnym efektem W_02 („zna i rozumie wytwory kultury oraz teorie wyjaśniające ich humanistyczne podłoże”), a w zakresie umiejętności efekt „potrafi przeprowadzić samodzielną analizę dzieła literackiego i odpowiednio ją umotywić” w odniesieniu do U_05 („potrafi właściwie wykorzystywać źródła oraz informacje z nich pochodzące w obszarze lingwistyki oraz nauk o kulturze i religii, a także dokonywać ich oceny, krytycznej analizy oraz syntezy, stosując je w pracy w środowisku wielokulturowym”). Dodatkowo w przypadku tych zajęć efekty uczenia się nie odpowiadają przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin naukowych, ponieważ uwzględniają wiedzę z zakresu literaturoznawstwa na tym samym poziomie co wiedzę z językoznawstwa i nauk o kulturze i religii. Analogiczne sytuacje dotyczą także zajęć: *gramatyka opisowa: morfologia i składnia, trening kompetencji językowych drugiego języka obcego: recepcja i produkcja pisemna, wprowadzenie do komunikacji międzykulturowej, wstęp do lingwistyki stosowanej i międzykulturowej* i in. W katalogu efektów uczenia się dla zajęć znalazły się efekty uczenia się niepowiązane lub niejasno powiązane z koncepcją kształcenia i ogólnymi efektami uczenia się dla kierunku: np.: z ogólnym efektem uczenia się W_02 „zna i rozumie wytwory kultury oraz teorie wyjaśniające ich humanistyczne podłoże”) dla zajęć *wychowanie fizyczne* powiązано efekty: „Zna rekomendacje WHO dotyczące działalności ruchowej. Wie co to są umiejętności ruchowe, zdolności ruchowe oraz ekspresja ruchowa”, „Zna regionalne tańce

europiejskie oraz kręgu kultury Ameryki Południowej”, „Umie wymienić trendy tańca nowoczesnego na świecie”, „Wie z jakich regionów kulturowych pochodzą ruchowe gry sportowo-rekreacyjne, zna ich zasady i przepisy”, a ogólnym efektem U_07 „potrafi efektywnie komunikować się w środowisku międzykulturowym posługując się odpowiednim zasobem pojęć językowych” powiązany został efekt „Umie zademonstrować podstawowe kroki taneczne. Potrafi zorganizować grupowe zajęcia taneczne i rekreacyjne rozrywki sportowe”. Analogiczna sytuacja dotyczy zajęć *bhp* oraz *ergonomia*.

Dla zajęć wielosemestralnych sformułowany został jeden zestaw efektów uczenia się dla wszystkich semestrów, co skutkuje nieuwzględnieniem progresu kompetencji studentów w kolejnych semestrach.

7. Treści programowe nie odpowiadają przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin naukowych

Z uwagi na utożsamianie wiedzy dotyczącej systemu języka i reguł poprawności posługiwania się nim z podbudowaną teoretycznie wiedzą w zakresie językoznawstwa treści programowe dla zajęć powiązanych z dyscypliną językoznawstwo nie są w pełni zgodne z zakładanymi dla kierunku efektami uczenia się. Zaplanowane dla kierunku treści programowe nie odzwierciedlają wiodącej roli językoznawstwa i nie są zgodne z proporcjami wynikającymi z procentowego przyporządkowaniem kierunku do dyscyplin naukowych. Program studiów obejmuje obligatoryjne dla wszystkich studentów kierunku zajęcia, w których obecne są treści o ewidentnym charakterze językoznawczym (łącznie 11 ECTS) i są to: *wybrane elementy psycholingwistyki i akwizycji języka, gramatyka opisowa: fonetyka i fonologia, gramatyka opisowa: morfologia i składnia, gramatyka opisowa drugiego języka: morfologia i składnia* oraz *wybrane zagadnienia psychologii komunikacji*. Treści o charakterze językoznawczym przewidziano także w grupie zajęć wybieralnych, co antycypuje ich realizację przez część studentów (łącznie 14 ECTS). Do tej grupy zajęć zaliczono zajęcia: *język angielski w biznesie / język angielski w turystyce, wybrane zagadnienia translatoryki / ćwiczenia lingwistyczne międzykulturowe, pragmalingwistyka / kognitywistyka, krytyczna analiza dyskursu / socjolingwistyka, ćwiczenia językowo-tłumaczeniowe 1 / język obcy w negocjacjach, ćwiczenia językowo-tłumaczeniowe 2 / język obcy w marketingu*.

Treści, które przypisać można do dyscypliny nauki o kulturze i religii realizowane są tylko w ramach zajęć obligatoryjnych *wstęp do nauki o kulturze z elementami antropologii kulturowej, wprowadzenie do komunikacji międzykulturowej* w łącznym wymiarze 7 ECTS, przy czym w programie studiów więcej miejsca poświęca się literaturoznawstwu, do którego kierunek nie został przyporządkowany - 8 ECTS: *wstęp do literaturoznawstwa* oraz w grupie zajęć do wyboru zajęcia *literatura dawna/literatura nowożytna, literatura współczesna/literatura awangardowa*.

8. Treści programowe z zakresu dyscypliny językoznawstwo nie są kompleksowe i nie odpowiadają założonym efektom uczenia się.

W programie studiów uwzględniono pięć kursów o typowo językoznawczym charakterze, z czego trzy, *gramatyka opisowa: fonetyka i fonologia, gramatyka opisowa: morfologia i składnia, gramatyka opisowa drugiego języka: morfologia i składnia* to zajęcia podstawowe, zawierające treści ogólne dotyczące opisu języka kierunkowego i drugiego języka obcego. Dwa pozostałe kursy (*wybrane elementy psycholingwistyki i akwizycji*

języka; wybrane zagadnienia psychologii komunikacji) są kursami co do zasady opartymi na ugruntowanej wiedzy z zakresu językoznawstwa ogólnego, nieobecnej w treściach programowych innych zajęć. W programie studiów kluczowe treści z zakresu językoznawstwa, takie jak jego działy, główne nurty i szkoty czy połączenia z innymi naukami są oferowane w puli zajęć do wyboru, co nie zapewniają uzyskania przez studentów wszystkich efektów uczenia się. W przypadku większości zajęć (poza zajęciami *ćwiczenia językowo-tłumaczeniowe, ćwiczenia wielojęzyczne (do wyboru): języki romańskie / języki germańskie*) powiązanych z dyscyplinami naukowymi, do których został przyporządkowany kierunek treści programowe nie uwzględniają praktycznego zastosowania wiedzy.

9. Treści programowe nie umożliwiają opanowania wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych właściwych dla zawodów wymienionych w koncepcji kształcenia.

W przypadku większości zajęć (poza zajęciami *ćwiczenia językowo-tłumaczeniowe, ćwiczenia wielojęzyczne (do wyboru): języki romańskie / języki germańskie*) powiązanych z dyscyplinami naukowymi, do których został przyporządkowany kierunek treści programowe nie uwzględniają praktycznego zastosowania wiedzy w zakresie dyscyplin naukowych, do których został przyporządkowany kierunek. Treści programowe – nawet jeśli obejmują specjalistyczną terminologię - nie umożliwiają przygotowania do wykonywania zawodów wskazanych w koncepcji kształcenia: m.in. asystent tłumacza, asystent ds. kontaktów z zagranicą, specjalista ds. kontaktów międzynarodowych, korektor tekstów w językach obcych, animator działań językowych i kulturowych, asystent językowego w biurze podróży, asystent językowego i międzykulturowego w administracji, specjalista do spraw obsługi klienta zagranicznego lub specjalista w działach zamówień czy eksportu, konsultant językowy w pracy zespołu wielojęzycznego w przedsiębiorstwach i korporacjach na terenie Polski i za granicą, redaktor przekładów pisemnych tekstów użytkowych dla prawodawstwa, biznesu, nauki i innych branż specjalistycznych, specjalista do spraw integracji europejskiej oraz ekspert w zakresie międzynarodowej obsługi gospodarczej.

10. Niewłaściwe oszacowanie liczby godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów oraz całkowitego nakładu pracy nakładu pracy studentów wyrażonego liczbą punktów ECTS.

Uczelnia nadmiarowo określiła, iż student musi uzyskać łącznie 205 punktów ECTS w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia, co stanowi 85% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów. Tym samym nie uwzględniono czasu pracy przeznaczonego na samodzielną pracę studenta. W kartach zajęć natomiast zaplanowano zadania i określono poprawnie szacunkowy nakład pracy studenta niezbędny na ich realizację.

11. Do grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne zostały zaliczone zajęcia, które tych umiejętności nie kształtują.

Formalnie program studiów obejmuje zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne, którym przypisano łącznie 222 ECTS. Do tej grupy zajęć zaliczono m.in. zajęcia *praktyczna nauka języka angielskiego A2, kurs językowo-integracyjny dla studentów obcokrajowców A1-A2, kultura i stylistyka języka polskiego dla studentów polskich 1-2, trening*

kompetencji językowych (recepcja i produkcja usta; recepcja i produkcja pisemna; gramatyka praktyczna; wymowa i intonacja; gramatyka praktyczna i stylistyka), trening kompetencji językowych drugiego języka obcego (recepcja i produkcja pisemna; recepcja i produkcja ustna, gramatyka praktyczna, kompetencje zintegrowane. Zajęcia te w znaczącej części nie są prowadzone w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej i przede wszystkim w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów. Część tych zajęć służy nabywaniu przez studentów komunikacyjnych kompetencji językowych w zakresie języka angielskiego i drugiego języka obcego. W toku tych zajęć kształtowane są przede wszystkim ogólne umiejętności językowe i powiązane z nimi kompetencje (np. zdolność do dokonywania samooceny, wykorzystania technik samodzielnej pracy nad językiem, korzystania ze źródeł informacji, w tym również przy pomocy technologii informacyjno-komunikacyjnych). Kompetencje te wynikają wprost z Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, który stanowi ogólną ramę dla kształcenia językowego, która nie jest powiązana z praktycznym profilem studiów i konkretnym kierunkiem studiów. Analiza tekstu czy też poprawne posługiwanie się strukturami języka obcego nie są praktycznymi umiejętnościami zawodowymi, lecz kompetencjami ogólnymi, na których dopiero mogą być budowane umiejętności specjalistyczne, w tym powiązane z danym zawodem. Do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne nie można także zaliczyć np. zajęć *gramatyka opisowa: fonetyka i fonologia, gramatyka opisowa: morfologia i składnia, konwersatoria literaturoznawcze* (do wyboru: 1. *literatura dawna / literatura nowożytna*; 2. *literatura współczesna / literatura awangardowa*).

12. Zasady realizacji praktyk zawodowych nie gwarantują ich prawidłowego przebiegu. Program przewiduje cztery etapy realizacji praktyk zawodowych tj. w sem. 5, 6, 7 i 8. Uczelnia określiła wymogi jakie powinny spełniać zakłady pracy, do których na praktyki kierowani są studenci, jak również opiekunowie praktyk w zakładach pracy, w tym w zakresie kompetencji językowych, którzy bezpośrednio kierują zadaniami wykonywanymi przez studentów, korygują ich pracę oraz zaświadczenia o rzetelności przebiegu praktyki, jednakże dla wszystkich etapów praktyk zawodowych w kartach zajęć określono te same cele praktyk i treści programowe, co nie uwzględnia zakładanego progresu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w kolejnych semestrach.
13. Niewłaściwy dobór metod weryfikacji efektów uczenia się. Wnioskodawca zakłada szeroką, zróżnicowaną paletę metod weryfikacji stopnia osiągniętych przez studentów efektów uczenia się, w założeniu dostosowana do specyfiki poszczególnych zajęć: od różnych form egzaminów, testów, grupowych i indywidualnych rozwiązywań zadań praktycznych, zadań problemowych, realizację case study, prezentacje, po wypowiedzi ustne i pisemne, eseje akademickie, udział w dyskusjach. W katalogu tym na jednym z pierwszych miejsc wymieniona zostaje jako metoda weryfikacji stopnia osiągnięcia efektów uczenia się „aktywność na zajęciach”, która ze swej istoty nie ma charakteru ocenowego, a wyraża jedynie postawę. Weryfikacja efektów uczenia się z wykorzystaniem tej metody jest powszechnie wykorzystywana, co potwierdzają zapisy w sylabusach zajęć. W niektórych przypadkach bywa niemal jedynym sposobem weryfikacji efektów uczenia się (formą zaliczenia), np. *ćwiczenia lingwistyczne międzykulturowe* wskazano wyłącznie „aktywność na zajęciach/obecność”, przy czym

podana alternatywnie obecność nie umożliwia oceny osiągnięcia żadnego z efektów uczenia się założonego dla tych zajęć. Na poziomie opisu metod weryfikacji w wielu sylabusach w odniesieniu do wszystkich lub przeważającej części efektów uczenia się stosowana jest ta sama metoda weryfikacji. Przykładowo: *konwersatorium kulturoznawcze: życie społeczno-polityczne* - są to „projekt/prezentacja/kolokwium”; *wstęp do językoznawstwa* – „test pisemny”; *wstęp do lingwistyki stosowanej i międzykulturowej* – „test, test + aktywność na zajęciach, aktywność na zajęciach (dyskusja dydaktyczna)”. Metody weryfikacji poza pojedynczymi zajęciami nie umożliwiają oceny opanowania umiejętności zawodowych właściwych dla wymienionych w koncepcji kształcenia zawodów.

14. Dla kierunku nie zostały przyjęte specyficzne zasady dyplomowania.
W Uczelni obowiązują ogólne procedury i zasady dyplomowania opisane w regulaminie studiów wytyczne dotyczące pisania prac dyplomowych i przebiegu procedury dyplomowania. Praca dyplomowa powinna prezentować osiągnięcie efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych określonych dla kierunku i mieścić się w dyscyplinach językoznawstwo i nauki o kulturze i religii. Dla proponowanego kierunku nie opracowano jednak specyficznych zasad dyplomowania uwzględniających specyfikę praktycznego profilu kształcenia, ani też merytorycznych kryteriów, jakie powinna spełniać praca dyplomowa na studiach pierwszego stopnia z uwzględnieniem progressu kompetencji między poziomami studiów.
15. Niewłaściwe zasady przyjęć na studia.
We wniosku Uczelnia zakłada wolny nabór na kierunek i wskazuje, że od kandydata na studia pierwszego stopnia na kierunku lingwistyka stosowana o profilu praktycznym oczekuje się „kompetencji językowych języka angielskiego na poziomie A1 według skali ESOKJ w zakresie wszystkich składających się na definiowaną w tym dokumencie programowym kompetencję komunikacyjną”. Kompetencje te może potwierdzać „stosowny certyfikat językowy, bądź świadectwo maturalne”. Uczelnia w procesie rekrutacji uznaje więc inny dokument niż świadectwo maturalne, co jest sprzeczne z art. 70 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.
16. Nie została zapewniona prawidłowa obsada zajęć.
Niektóre zajęcia z zakresu językoznawstwa prowadzone są przez literaturoznawców i odwrotnie.

§ 2

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ciąży obowiązek zawiadomienia Ministra Edukacji i Nauki o jego złożeniu.

Uchwała nr 824/2023
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 18 września 2023 r.

§ 3

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Wszechnicy Polskiej Akademii Nauk Stosowanych w Warszawie.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Tadeusz Stanisławski

